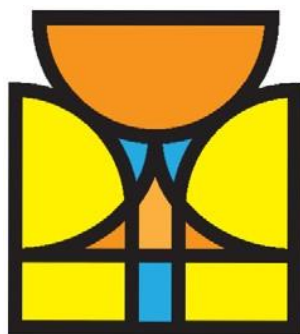

**Druhý Sbor
Českobratrské Církvě Evangelické
V Praze 3 - Žižkově**

**2024
23**

*Epištola Žižkovským
Neděle 13. října 2024*

*Nauč nás počítat naše dny, at' získáme moudrost srdce.
(Ž 90, 12)*

POZDRAV

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, srdečně Vás zdravím z našeho žižkovského sboru.

Dnešní sbírka byla určena na Diakonii –Středisko celostátních programů a služeb. David Michal, ředitel střediska byl naším dnešním hostem. Představil nám působnost střediska, při rozhovoru při kávě a čaji odpovídal na naše zvědavé dotazy. Děkujeme za možnost vzájemného rozhovoru.

Oznámení:

Přijměte pozvání na ordinaci s. vikářek- Elišky Vančové a Terezy Halasové. Bohoslužby s ordinací se konají v neděli 20. října v 15 hodin v kostele ČCE- Praha 1, v Salvátorské ulici.

Program následujícího týdne:

V pondělí od 17:30h se sejde Tensing.

Ve středu ve 20:30h se koná Biblická půlhodinka online.

Ve čtvrtek v 17:30h se sejde mladší mládež-konfirmandky.

V pátek v 9:30h se sejdou rodiče s malými dětmi.

Příští neděli 20. října budeme slavit Díkčinění a bude vysluhována večeře Páně.

Jsem Vám k dispozici pro osobní rozhovory, návštěvu, modlitbu, praktickou pomoc, stačí dát vědět mailem nebo telefonem.

Těším se na Vás, Vaše farářka Olga Mrázková

ČTENÍ: Mk 10, 13-18

13 Tu mu přinášeli děti, aby se jich dotkl, ale učedníci jim to zakazovali. 14 Když to Ježíš uviděl, rozhněval se a řekl jim: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim, neboť takovým patří království Boží. 15 Amen, pravím vám, kdo nepřijme Boží království jako dítě, jistě do něho nevejde.“ 16 Objímal je, vzkládal na ně ruce a žehnal jim.

17 Když se vydával na cestu, přiběhl k němu nějaký člověk a poklekl před ním a ptal se ho: „Mistře dobrý, co mám dělat, abych měl podíl na věčném životě?“ 18 Ježíš mu řekl: „Proč mi říkáš dobrý? Nikdo není dobrý, jedině Bůh.

TEXT: Jk 1, 12-18

12 Blahoslavený člověk, který obstojí ve zkoušce; když se osvědčí, dostane vavřín života, jež Pán zaslíbil těm, kdo ho milují.

13 Kdo prochází zkouškou, ať neříká, že ho pokouší Pán. Bůh nemůže být pokoušen ke zlému a sám také nikoho nepokouší. 14 Každý, kdo je v pokušení, je sváděn a váben svou vlastní žádostivostí. 15 Žádostivost pak počne a porodí hřích, a dokonáný hřích plodí smrt.

16 Neklamte sami sebe, milovaní bratří! 17 ‘Každý dobrý dar a každé dokonalé obdarování’ je shůry, sestupuje od Otce nebeských světél. U něho není proměny ani střídání světla a stínu. 18 Z jeho rozhodnutí jsme se znovu zrodili slovem pravdy, abychom byli jakoby první sklizní jeho stvoření.

KÁZÁNÍ:

Minulou neděli jsme začali společně číst Jakobovu epištolu a ještě nám nějaký čas vydrží, když všechno dobře půjde.

Autor listu, Jakub, nám hned na začátku řekl, že píše křesťanům v diaspoře. Křesťanům rozptýleným po širém světě. Křesťanům, kteří žijí uprostřed světa, který o křesťanech už nebo ještě moc neví a neví, co by si o nich měl tak myslet. Takže Jakub píše tak trochu i nám a o nás. Hned v úvodu se přirovnal k Jákobovi, jako by ten starozákonní Jákob psal svým dvanácti synům, kteří se mezitím rozprchli do celého světa.

A hned na začátku nás konfrontuje s myšlenkou, na které mu hodně záleží: nežijete v chráněných dílnách. V životě vás potkaly a budou potkávat nejrůznější těžkosti a těžké chvíle. Ale zkuste je brát jako výzvu. Zkuste se s tím vyrovnat jako s výzvou, která testuje vaše životní hodnoty. A když se vám to podaří, tak získáte životní moudrost.

Ono to není snadné a už vůbec není samozřejmé, že člověk vyvázne z problémů nebo z těžkých chvil. A vůbec není samozřejmé, že to dobře dopadne. A že tím něco získá. Taky to může dopadnout úplně opačně, tedy špatně. Ale Jakub to ví. A proto také sám hned říká, že to není samozřejmé a že to nemusí vždycky všechno dopadnout dobře. A dodává: ale modlete se k Bohu,

který vám může dát moudrost. A modlete se s vytrvalostí, dokud k nějaké té moudrosti dodozrajete.

ii.

Tak to bylo minule, na začátku epištoly. A verš, kterým jsme dneska začínali, jako by to shrnoval:

Blahoslavený člověk, který ustojí všechny životní zkoušky.

A dnes tomu Jakobovi zbývá cosi důležitého doříct.

Když nás tak povzbuzoval a dodával nám odvalu, abychom těžkosti překonávali jako zkoušky, jako test toho, čemu vlastně věříme, tak se samozřejmě vkrádá otázka: KDO, že nás to vlastně zkouší. Kdo nám chystá do cesty tyhle nevyžádané testy?

A odpověď, která se přímo nabízí je: Bůh. Bůh si nás takhle zkouší a testuje si naši víru a na oplátku nám pak dává moudrost nebo aspoň vavřín života.

Jenomže na to právě Jakub řekne: NE! Tak to jste mě vůbec nepochopili. A o tom je ta dnešní část.

iii.

V životě procházíme různými zkouškami, někdy i hodně těžkými. A můžeme je chápat jako zkoušku toho, na čem nám záleží. Obvykle se to hodně protříbí, co je vlastně pro nás důležité. Ale není to Bůh, kdo by nás takhle zkoušel. Není to tak, že by nám kladl do cesty překážky, které máme překonávat, a tím si nás nějak vychovával. Bůh je ten, kdo nám v těch těžkých chvílích a krizích

pomáhá. A nehraje si s námi tak, že by nám něco provedl, aby nás z toho mohl poté vyvobodit. Bůh nikoho nepokouší a ani sám se nenechá pokoušet, říká Jakub. Bůh nepokouší a ani není v pokušení pokoušet.

iv.

Tady se i Jakub dostává na tenký led. Protože před námi vyvstane otázka: PROČ? Na tuhle otázku je v bibli i mezi biblickými svědky docela diskuse. Proč někoho potkalo něco zlého? Proč zrovna jeho nebo zrovna mě potkalo to či ono? Před otázkou „proč“ stojíme jako před záhadou, do které nevidíme, na kterou nemáme odpověď. Často slyším otázku: *Proč? Proč zrovna já? Proč teď?* u lůžka nemocného. Uspokojivou odpověď nemám. Přiznávám, že nevím, že je to záhada, tajemství. A jedna možnost, jak si tu záhadu zla a těžkých věcí v životě vysvětlit je říct, že to Bůh.

Bůh na nás něco seslal jako trest. A když není jasné, za co by nás trestal, tak to Bůh zkouší naší víru. Protože jak jinak si to všechno vysvětlit? A napadá to lidi věřící i ty, kteří nemají s Bohem žádnou zkušenost. A právě proto si myslí, že je za jejich život bez Boha, teď Bůh trestá.

Ale Jakub nám na to řekne: nehledejte u Boha původ svých těžkostí a trápení. Hledejte u něho pomoc v těch všech krizích. A i já se snažím říct něco v tom smyslu u

lůžka nemocného. Že Bůh, tak jak v něho věřím já, není trestající krut'as. Ale místo, vztah, kde hledat pomoc, útěchu, posilu. Někdy už tohle může být úlevné.

vi.

Nevyhneme se ale otázce: když ne Bůh, tak tedy d'ábel? Za všechno špatné v našem životě může on?

Ale Jakub se nechce pouštět do těchto metafyzických doskusí a řekne jen: za většinu toho si můžeme sami. Většinu toho všeho, co se ve světě děje špatného, si lidé bohatě zvládnou sami. Na to nepotřebují Boha ani d'ábla. Člověk dokáže velmi efektivně ubližovat sám sobě i jeden druhému navzájem. A často jsou za tím naše přání, která na první pohled vypadají neškodně.

vii.

Ale ani u toho se Jakub nezdrží příliš dlouho. Nechce rozebírat, kdo za co může nebo jak je ten svět zkažený. Vráť se hned zase k tomu, co je tedy od Boha:

Každý dobrý dar a každé dokonalé obdarování je shůry, sestupuje od Otce nebeských světél. U něho není proměny ani střídání světla a stínu.

Můžeme tomu rozumět tak, že od Boha přichází jenom to dobré. Bůh je dobrý a od něho přichází dobré dary a všechna dobrá obdarování.

Ale také se to dá i obrátit a říct: nejenom všechno, co přichází od Boha je dobré. Ale také: všechno, co je tady

ve světě dobré – je od Boha. O všem, co je v našem životě dobrého, můžeme říct, že je od Boha. A když si to takhle uvědomíme, tak nás to vede k obrovské vděčnosti. Už teď a tady. Každý den. K poděkování za to, co všechno smíme, máme, můžeme a tomu se budeme věnovat zase příště při neděli Díkčinění.

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA:

Pane Ježíši Kriste,
jsou v životě situace a okamžiky, kterým nerozumíme, které převyšují naše chápání.
Prosíme, ved' nás,
ať se místo otázky „*Proč? Proč zrovna já*“ spíše soustředíme na to, kde hledat posilu, kudy se vydat dál.
Prosíme o sílu ustát tajemství našeho života.
Prosíme za všechny, kdo zabředli v křivdě, kdo neví kudy kam. Za všechny nemocné, zraněné na těle i na duši, osamělé, vyčerpané, dej se jim poznat svou uzdravující mocí.
Do tvých dlaní svěřujeme všechny rány našeho světa.

POSLÁNÍ:

At' vám milost dělá život krásným
a bohatým před Boží tváří,
láska at' vás provází a hřeje
a at' vás brání před chladem
a mrazem lidské zloby
a Boží pravda at' vám svítí na cestu,
když se moci chopí tma.

POŽEHNÁNÍ:

*At' Hospodin ti žehná
a chrání tě,
at' Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář
a je ti milostiv,
at' Hospodin obrátí k tobě svou tvář
a obdaří tě pokojem.*

KONTAKTY

Druhý sbor ČCE v Praze 3 – Žižkově

Čajkovského 1639/10,

130 00 Praha 3

tel: 222 722 753, 739 244 619

E-mail: zizkov2@evangnet.cz

Web: <https://zizkov2.evangnet.cz>

farářka: Olga Mrázková, tel: 608 474 527,

E-mail: olimrazkova@seznam.cz

Úřední hodiny: po 17-19; (jindy po dohodě)

kurátor: Jan Šorm, tel: 776 345 275

E-mail: sorm.jan@seznam.cz

správa domů: Petr Klas, tel. 603 559 984

E-mail: domycajkov@seznam.cz

úřední hodiny: po: 8h-12h, 16h-18h; út, st a pá: 8h-9h;

čt: 8h-9h, 15h-19h

účetní: Michaela Bartošková

E-mail: michaela.zizkov2@seznam.cz

úřední hodiny: po: 16 h-19h

číslo účtu: 2700073883/2010